

ԵՐԵՎԱՆ ՄԵԽԵԲՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԽ

Տարեկան դիմում 10 բարձրի. կէս տարվանը 6 բար.

Առանձին համարներ 5 հազէկով.

Թիվայի գրառում և մթմիաց խմբագրատան մէջ.

Եր հապես. Տիֆլոս. Թագավորական «Մշակ».

Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տել Փ-ն № 258.

Կմրտաքրութիւնը բաց է առաւելու 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առօն օրերից).

Յառագործութիւն ընդունվում է ամեն լիզուագ.

Յառագործութիւնների համար վճարում էն
ինքանաչփ ողաշանութիւն 10 հազէկ.

Ցէլ Փ-ն № 258.

ՀԻՄԱԳԻՐ ԳՐԻՆՈՐ ԱՐՄՐՈՒԻՆԻ

Սրկարատան և ծանր հրաւագութիւնից յետոյ, հոկտեմբերի 28-ին Թիֆլիսում վախ-
ճանվեց

ՆԵՐՍԻՍ ԴԱԻ ԹԱ Ի ԹԵ Ե Ա

որի մասին նրա ամսութիւն Սրբուի Ռումիկ—Դաւթեան իր մանրիկ պեճիսանիով յայ-
ներով իր ամսութանի ամենամայ կորուսը ազգականներին և հանգուցալի յարգողնե-
րին, խնդրում է չնոր թերել յուղագրաւարութիւն կիրակի օր, նոյեմբերի 2-ին, իր
ընակառութիւն՝ Արանձանայ փողոց, առան № 2, գետի վանքի մատուցեղնեցին, իսկ
այսակցի գէպի Խոջիվանի գերեզմանատառու:

Ամրիծք ամենայ օր, երեկոյեան 6 ժամին:

2—3

Յօվաննէս Սարգսեան Տէր-Սարգսեան և Ալիքսանդր Սարգսեան իրավունք ցաւոց
սրբի յայտնամ հն իրանց ծամուներին և բարեկամներին՝ առաջինի բանգաղին և
անմուսանայի ամսութնու, իսկ նրանի մօրպերով

ԹԱՐՄՐԱ ՄԻՔԱՅԵԼԵԱՆ Տէր-ՍԱՐԳԻՍԵԱՆԻ

մազ, որ անզի ունեցու ծանր և երկարատան կրտագութիւնից յետոյ, Ամրիծք շա-
րաթ, երեկոյան 61/2 ժամին, իր ռեփուկան առան մէջ, Առաշամարդի փողոցի վրա,
Եռողարդութիւնը—կիրակի, նոյեմբերի 2 ին, առաւունան 91/2 ժամին գէպի
Թանգօյսեան ա, Աստուծածին եկեղեցին (Միքայէլեան փողոցի վրա, բէտական դրա-
րոցի մօտ):

1—2

ԹԱՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Թաղարական տեսութիւնն—ՆԵՐԻ ՏԵՐԻ ՍԵՐՈՒ-
ԹԻՒՆ. Մի նոր թերթ. Յիշողութիւններ միո-
րեայ միանգագութիւնից. Նամակ Շուշուց.
Ներքին լորեր. —ԱՐՃԱԲԻ ՏԵՍՍՈՒԹԻՒՆ. Հե-
տաւոր Արևելքում. Խոչ է կատարվում Սահե-
քանիայուու. Արտ ազգի լորեր. —ԽԱԱՆ ԼՈՒ-
ՐԾ. Մանրանկար. —ՀՅՈՒԱՄՔԻՐՆԵՐ. —ՏԱՑԱ-
ՄԱՐՄԱՐԻԿՈՒՆ. —ԲԱԱԱՍԱՐԱԿԱՆ. Հայ կեան-
քն:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՑԵՍՈՒԹԻՒՆ

Հեռաւոր և Մերձաւոր Արևելքի գէպ-

բերը այնքան գրաւել են ընդհանուրի ու-
շադրութիւնը, որ բաղաքական ուրիշ ե-
րեղյթիւնի աչքի չեն ընկնաւ: Եւրոպական
պետութիւնները զրայիտ են մի շաբա-
րատական առաջարկը և ներքին խնդիրներով, որոնք
ունեն միջազգային նշանակութիւն:Անզիան, որ ըստ երեայթին շատ խա-
ղող է և կարծեա հանգստանում է իր ափ-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՀԱՅ ԿԵԱՆՔԻՆ

Ականատոր բժիշկ մը. —Սուացութիւն ու չը մոռ-
ցաւիրել:Վերկու ու կիծը զոր նախորդ նամակագու-
փական մէջ երեսու ի մէջի այ-
ց յիշնենի Պօլախ մէջի բերաւ. ի մէջի այ-
ց յիշնենի նոր բժիշկ համար, թիւրք թիւր-
տուան ներքեն:Պօլախ մէջ պատահան մը է ամառա-
գութիւն կամ անապատաւոր մը է սուացութիւն:Հայուն կումայի ի պատահան մը է անապա-
տաւոր մէջ սուացութիւն:

Եվրոպա առաջարկ մէջ անապատաւոր մէջ:

Եվրոպա առաջարկ մէջ անապատաւոր մէջ:</div

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻ ՆՈՐ ՔԵՐՔ

Մենք ստացանք Ասիաբադ քաղաքում այս բառավել:

հոկանմբեր ամսից հրատարակվող պարուկա-
ռուսական «Անդրկառապեան» Հանդէս անունով
մի նոր շաբաթաթերթի առաջին համարը:
Հանդէսը պատկերազրդ է. խմբագիր-հրատա-
րակիչն է Կ. Ֆէօդորովի. Հրատարակութիւնը
կատարված է շքեղ, մաքուր, մանաւանդ պատ-
կերները աչքի են ընկնում իրանց գեղեցկու-
թեամբ: Առաջին համարը զարդարված է Կայոր
Նիկոլա Ռ-ի, Կայորունի Ալեքսանդրա Ֆէօդո-
րովայի, նրանց օքոսափառ երեխուների,
Մուզաֆֆէրէդդին Շահի, Բուխարայի Էմիրի,
Բախարայի գահաժառանգի և մի քանի զո-
րականդէսների պատկերներով: Նոր հանդէսի
նպատակն է; ինչպէս բացատրված է խմբագ-
րութեան կողմէց գրված յայտաբարութեան
մէջ, ծոռայել Անդրկոմիկասի, Անդրկառապիայի,
Թիւրքատանի և Կիւտիային Պարոկատանի
մուսաւրման ազգաբնակութեան կարիքների և
պահանջների բացատրութեան և նրա մասաւ-
յի մէջ քաղաքակրթութիւն առանձնելու գոր-
ծին: Մի և նոյն ժամանակ հանդէսը նպատակ
է գրել իրան նպատակի անտեսական և կուլ-
տուրական մերձեցման դորձին Ռուսաստանի
և Պարոկատանի մէջ և գրացիական բարի ա-
ռևտական յարաքերութիւններ ստեղծել այդ
երկու երկիրների մէջ: Գործի աջողութեան
նպատակն են զինուորական մինիստր Կուրօ-
պատկին, Թիւրքատանի զինաւոր կառավա-
րիչ Խւանօվ և Անդրկառապեան երկրի նախկին
պետ Սուլտանի:

Գալով ներքին բովանդակութեան, պէտք է առնենք որ յօդուածները գրված են պարսկերէն և թուրքերէն լեզուներով, իսկ առևերէնը՝ միայն այդ յօդուածների բառացի թարգմանութիւնն է։ Բացի խմբագրական առաջնորդողից կան հետեւալ յօդուածները. 1) Դէպի Մէշդ ուսւրը քաղաքը երկաթուղի շինելու անհրաժեշտութիւնը, որ գրել է թէֆլիցիներին ոչ անյայտ և. Հայուսմեան, մի ժամանակ այլքառակից «Կավկազ» լրագրի. 2) Պատմական ակնարկ տակարական յարաբերութիւնների Ռուսատանի և Պարսկատանի մէջ, որ գրել է խմբագր Ֆէօդորովը. 3) Քրօնիկօն. 4) «Հզօր է արդեօք Թիւրքիան», թուրքերէն լեզուով մի յօդուած Վէրինի, որի մէջ յօդուածագիրը ապացուցանում է։ թէ Թիւրքիան, մի ժամանակ այդ հզօր և ուժեղ պետութիւնը այս ար հոգնարքային տագնապի մէջ է և եթէ նա անթագրաւթիւնների վրա հրմված իրողութիւն—նար չեղաւ իմանալ:

Մենք սկսեցինք մեր գործը. գրում էին պ. պ. Շոոփի, և Խմելեզովից, իսկ ես ինձ հետաքրքրող հարցերն եմ առաջարկում պրօտիւական կան եր ին, իսկ միւսներին, այսինքն ծոռայոշներին, զրում են նրանք. Ես ապատեմ և դիմում եմ սենետակները, խոհանոսը, միւս շինութիւնները. Խնձ, ինչպէս վասնգաւոր մարդու, ուղեկցում են 5—6 ծառաներ, տանտէրը կամ նրա հաւատարիմներից մի երկուոր և մեծ դժկակամութեամբ պատասխանում են հարցերիս. Ես գրի եմ առնում։ Եթէ միայն նրանք իմանային, թէ ինչու կամար են իմ այդքան հարցերը... Բայց այդ բանը նրանք, բարեբազգաբար, չփացան և ես անվերջ հարցագրութեան կատաշեալ բաւականութիւն առևեցի։

Այսօր զեռ պահպանում է իր գոյութիւնը, դրա պահանառ և բարպական պետութիւններն են, որ իրանց անձնական նկատումներով դեռ ժամանակը հասած չեն համարում վերջ տալ նրա գոյութեան. 5) «Թուխարայի անցեալը և ներկան» յօդուածով, անյայտ հեղինակը ծառ-ոթացնում է ընթերցողներին այդ երկրի քառարարական վիճակի նետ. 6) «Խնչպէս պաշտպանվել խօլերայից հիւանդանալուց» յօդուածը, որ գրել է բժիշկ Բնենչտէյնը, թիւրքմէնական լիցով, կրահանգներ է տալիս թէ ինչպէս պէտք է վարվել չը վարակվելու համար այդ հիւանդանալից. 7) մանր յօդուածներ, աֆօրիզմներ և կեռագիրներ. Բանափրական բաժնում տպաված է պատմական մի աշխատութեան ոկիզըն: Այդ աշխատութիւնը գրված է թիւրք լիգուի ջուզաթա բարբառով և վերաբերում է թիւրքմէնների թարգմանութեան: Հեղինակն է Արուլ-Ղազի-Թօհադուր խան, որ անուանում է

իրան Ճենիկը խանի սերունդ և կիջրի 1061 թաւականին Խարազմի թագաւոր Ալբենք այս պատմութիւնը նոր է գանվել և նոր է տպվում, այդ մտօին ոչ մի բացարութիւն չը կայ. Գէք է տաենք, որ թէն առաջին համարի բավանդակութիւնը մեղ իրաւունք չէ տալիս որ և է գաղափար կազմել նոր համդէսի ուղղութեան և ներքին որակութեան մտօին, բայց լեզուի վերաբերմամբ կարելի է արգէն ասել, որ խմբագիրները զուրկ են երեսու թէ պարակերէնի, թէ աղքրէշանի կոչված թուրք լիզուի հմտութիւնից. Թիւրքիուին նրանք անուանում են Ռում (Հում), մինչ պէտք էր կոչել Հօսմանլիք: Մեղ թւում է, որ յօդուածների խսկականը գրվում են առանքէն և ապա Բայրութում և առաջնեան ու Բայրութում:

ՅԱՇԽԱՎԻՔԻՆՆԵՐ ՄԻՈՐԵԱՑ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒ- ԹԻՒՆԵՑ

Յերեկվայ ժամը 12 անց էր, երբ մենք

Դա էր Մորիկնախ թագավորութեան շրջանը
և համեմատած ժամանակը, որովհետև այդ ժամին
ու զիշերվայ թօջնիկները՝ այդ տների բնաւ-
իչները, սկսում են արթնանալ և ճաշի պատ-
առավելք:

αποκηρυκιανη αποστολαια πρεμενηρη μεγαλη η οποια σημαντικη θεωρηση είχε για την αποστολη της Αγιας Εκκλησιας στην Αραβικη Μεσημβριανη Περιοχη. Η αποστολη ήταν ιδιαίτερη για την εποχη, καθισταντας την πρεμενηρη την πρώτη γυναικεια αποστολη στην Αραβικη Μεσημβριανη Περιοχη. Η αποστολη ήταν επιτυχημένη και οι αποστολης ήταν η πρώτη γυναικεια αποστολη στην Αραβικη Μεσημβριανη Περιοχη.

Սենք առաջինը չը կար հետո և այդ առաջինը
իրաւու առաջ ընկաւ:

Սենք առաջինը մեր այցի նպատակը և նա
նմեջապէս հաւատաց և կարգադրեց, որ բո-
րբ պատրաստ լինեն, ինձ միշտ հետաքրք-
ռամ էր այն կարցը, թէ ինչպէս են բացատ-
ռամ վիճակագրութեան նպատակը և ոչ միշտ,
մին մարդու, որին հարկաւոր էր լինում
որել, հարցնում էի այդ մասին։ Հասարակաց
ներում այդ բանի մատին գիշ էին մտածել և
առաջերը ինձ մի որչ պատախան առուեցին.
Ի տեղ միայն առաջին, թէ քունա է լի-
նելու և զրա համար իրանց գրում ենք։ Իմ
օսօքին, թէ զրում են նրա համար, որ բոլոր
այդպիսի աները փակեն, — զրանցից մէկը պա-
տախանեց, այդ չի լինի։ Ինչն էր նրան
այդպիսի խորը համազման քերել՝ անձնական
աշու հարցը։ թէ մի ուրիշ, աւելի գորեզ
ն թագավոր էր ներկա առաջինը, ու անձնական

Սենք սկսեցինք մեր գործը. գրում էին պ.
Չառի և Խմելքակիյ, իսկ ես ինձ հետա-
րքող հարցերն եմ առաջարկում պրօտի-
վաւակ աներ ին, իսկ միւսներին, այսինքն
առաջարկում են նրանք, ես ազտա-
մ և դիմում եմ սենետիները, խոհանոցը,
իրա շինութիւնները. Ինձ, ինչպէս վասնգա-
ռոր մարդու, ուղեկցում են 5—6 ծառաներ,
առանտէրը կամ նրա հաւատարիմներից
մի երկուուր և մեծ գժկակամութեամբ պատաս-
սանում են հարցերիս. Ես գրի եմ առանում:
Թէ միայն նրանք իմանային, թէ ինչու կա-
րար են իմ այդքան հարցերը... Բայց այդ բանը
բանք, բարեբազգաբար, չփացն և ես ան-
մերջ հարցասափրութեանս կատաշեալ բաւակա-
ռութիւն առեցի:

Այդ օրը ցերեկը գրեցինք միայն մի տուն՝
որպական և երկու առնե՞ ասիական Ասիա-
ուան ասելով պէտք է հասկանալ այսպէս կոչ-
ող «թուրքական» անառականոցները. Նրանք
ունձ աւելի էին հետաքրքրում, որովհետեւ չեր-
պատահել գործ անհնալ այդպիսի աների հետ-
օք նայելով դրան, փողոցից աշխալիթ, օրն ի-
ուուն կարելի է տեսնել այդ աների զուն առջե-
միշտ ցցված դրանց թուրք բնակիչներին, թէն
որէնքով պրօսահտուականներին արգելվում է
ինչողոյն դասնը կանգնել, լուսամուտախց դուրս
այել, փողոցում անցորդների հետ խօսքի
ունվել և այլն. Այդ բաները պահպան-
վում են եւրօպական աներում, մինչդեռ Մահ-
մեդի զաւակները այս գէպքում ել չեն զլա-
ռում խախտել օրէնքը և աչքի ընկնել իրանց
նանգարազ, դիսցիպլինա խախտող ուղղու-
թեամբ:

Պարուկական կաչված երկու անտուակատուն շահայ. այդ երկուսն էլ պահօւմ են հայ կանայք. այդ բանը ինձ համար նորութիւն էր, նորութիւն էր և շատերի համար, որովհետեւ հայկական ոչինչ չը կար զբանց մէջ. Թուրքական աարտղով, յօնքերը հինգ դրած, նոյնպէս և մազերը, պահօւմ են թուրք կանայք, բայց ներբ գրաւմ էինք ազգանունները, հայկական Գոմնունները ակնածո ծակեցին... Սկսեցի խօսել նրանց հետ հայերէն, նըանք իւամացել էին միրանց մայրենի լեզվաւմ: Լաւ էլ արել էին, մատծեցի ես, թէն ինչու, չը գիտեմ:

ինչպարթի որ նրանց առողջ լինելու վկա- և բնակիչների քյութեամբ։ Պահողը մի թիգ-
ան է տալիս... Այդպիսի ծաղր գիտութեան լիսեցի պառաւ հայ դեզի էր, ակսոցները չոր-
ցելին գոյութիւն ունի, շատ քիչ բացառու քթին ցցած և միշտ սիրալիր ժպիտը երեսին։
ամբ, համարեա բոլոր քաղաքներում։ Նա բացարեց, որ փակում է զործը, որսպ-
ահամեղական արագիցիական բոլոր առվորու և ետև առանառուը քեաստու է և որոշի է գնալ
նման տական է։ Բայսա որում էն ին իրան թիգիւ։ Անմա ամսի մեջու մեռնականութե-

այստեղ էլ թագավորութ ճր բրաց որդիլու օրիզա առաջ զարչը զարչազանացէն
որ զօրութեամբ. կեղտ, անհագութիւն, կը ֆակվի. ապասում է, որ մացած աղջկե-
րշաւթիւն—բոլորը առաջ են, որքան կուզէք: բանցն էլ սագացնէ: իմ առաջարկին, որ
կը իր համար կնրակուր է եփում, միւսը գան գրանք մանեն կանոնց ընկերութեան
ցը է անում, երրորդը Շաթաթիւ է անում, ապասաւրանը, մէկը միայն համաձայնվեց
որորդը մի անմեղ երժխայի հետ ցինիկ կատ և եկաւ, մի ուրիշը պատասխանեց, թէ այս-
կներ է անում և այլն: Զգուանքի և խայը տեղից ոչ մի գատաւթիւն չէ տեսել, որ հե-
ռակութեան մի անգունդ իմ հարցերը այս- ռանայ, մնացածներից երկուոք յայտնեցին, որ
լ միանգամայն անտեղի էին, քանի որ խո- որոշել են տուն գնալ, իսկ երկուոք խօսք էին
կան հարցերին թոկ ահագին գծուարութեամբ տուել հարեւանի մօտ անցնել և չէին կամ-
պատասխան տալիս: Եաոքն համարեա նում խոստմազանց լինել...

բր և զիտուցի բոլոր պրօստիտուտականներ, նրանք ժողովվել էին բագի մէջ տեղում և զըզած կամ մերկ գեանի վրա անշորհք պով նստած պատառխանում էին մեր հարին. աէր Աստուած, ինչ կապ կայ այս ողօրինաբարի, Թշուառութեան այս բեկորների և առարիրական զգացմունքների մէջ: Բոլորը առաւ, նիկուր, կեցառու, չտփից դուրս ագեղ բառուր դուրս ցնված այտոսկներով, քոռ, ջալ, համր, կաղ—մի խօսքով. Գիղիքական

որ արաւաներով ծածկվածների մի գումակը նրա առջև խօնարհվում են շտանը:
ի խեղդում էր մեզ, մթնոլորդը շտա խիստ

ՆԱՄԱԿ ՇՈՒՇՈՒԾ
Հոկտեմբերի 28-ին
Երևան, ամսիս 24-ին, գումարի գահինում
կայացաւ քաղաքային գումարի նիստը, նախա-
ված է պատճենաբառ առաջարկութեան մասին:

զերից էլ պահում, տէրը պատասխանեց, «որ կաւոր է ամեն տեսակ ասպրանք էլ ունեցի. Ասեաբական առարկան հմտութիւն, որի մին անգամ եւ գողափար չօւնէի»:

Մենք անցանք հարևան նոյնանման առևնը. մի զանագանութիւնն Այստեղ պրօւտիառուտ ների թւում կար մի երիտասարդ հայ օրիւ, տեղական ծխական գորոցն աւարտած: բոլոր հարցերին, թէ ինչպէս է պատռել, ընկել է այստեղ, ևս ոչինչ չը կտացայ իմանալ. Գ. Շատիին այստեղ գրաս մի վերին աստիճանի տգեղ կին, որի այդակ, մեր կարծիքով, պրօֆիլը յիշեցնում նրան յունական յայտնի արձանների և նա քանի անգում լուսանկարեց նրան: Պէտք է անէիք, թէ այդ կինը ինչպէս էր ժավել, իրան միւսների համեմատ աւելի մեծ նմակութիւն առ ին:

Քամի չորսն էր, և մենք ծանր, ճնշող տպա-
ռութեան տակ գնացինք ճաշելու՝ երեկոյեան
ուսւակելու հօմար։
Երկու օրում հազիւ վերջացրինք հասարա-
ց աների գրելը։ Ուշադրութեան արժանի
երեխ որ Կաւասար թւով ձայնաւորներ ունե-
նան քաղաքային գումայում, սակայն ձայների
առաւելութեամբ վճռվեց միասին ընտրութիւն
կտարեկ։

գոյաթիւն աւնենալուց յետոյ վճռեց ժօղովներին առանց յարգելի պատճառի բացակայած ձայնաւորներին, և այս նկատողութիւնն անելու պայմանագիր ենթարկել երեքից մինչ կիսդ ըստը:

ասիշցիների մէջ, այն ամուսնական հար-
ու, որը լուծելու համար մենափ գեռ գլուխ ենք
տառամ, ամուսնութեան այն ձեզ և պայ-
նները, որի վրա դեռ շտանին են սիրահար-
ծ։ Երկու անսականները այդ խնդիրը

Անշտ էին լուծենք...
Բոլոր պրօստիառւտկաները, քիչ բացառու-
թամբ, պատկանում են գիւղական ազգա-
ակութեան, նոյնպիսի քիչ բացառութեամբ,
լորը անդրագիւն են. Դրանց մեծ տօկոսը
ովհան կազակները և մօրթուները, այսինքն
նի և Կուրանի շրջանները և Խարկօվի ու
լուսաւայի նահանգները:
Ուշագրութեան արժանի էր այն, որ այդ
յաճախ պատահում էին ծառայող
նուախներ. մէկը ազախին, միւսը գանա-
ան. պատահում էր և այնպէս, որ կինը
սայօս էր մի տանը, իսկ մարդը—մի ու-
նչ տան. Սյդ աներից մէկը մեզ զոր-
ոցեց նրանով, որ անհամեմատ աւելի զբա-
ռաց աղջիկներ ունէր, որոնցից երկուուր՝ զիմ-
ուգիտկան երրորդ դաստանից, իսկ մէկը՝

Կովկասեան գլխաւոր իշխանութեան կողմից
թոյլ է առւած Գամձակի նահանգական վար-
չութեան տաւջիկաց 1904 թականին և բե-
րել տալ այն բոլոր նիւթերն և գործիքները,
որոնք անկրածիշան են մորթիսի գէմ մաքառ-
լու համար Գանձակի նահանգի շրջանում:

Մեզ ինդրում են հազորդել, որ այսօր, կի-
ուշագրութեան արժանի էր այն, որ այդ
նուակի, նոյնեմբերի 2-ին, Սուրաշօյի թատրո-
նում կը արգի Հաւլաբարի ևյ թատերակուր-
ների ժողովրդական ներկայացումը, մասնակ-
ցութեամբ Թիֆլիսի Ժողովարանի սիրողների։
Կը ներկայացնի Սպաժինոկը «Սութ ոյժեր»
գրաման Սկիզբն է 8 ժամին երեկոյեան։

Նմկրոբդից իմ հարցին վերջինին, թէ գիտակ-
ւթեամբ արդեօք նու ընարեց այս ճանա-
րկը—նու պատասխանեց զրական կերպով,
այց երաժարվեց պատասխանել երկրորդ հար-
սա, ինչը առաջինց այդ բանը անել և ինչ տ-
աւալութիւններ գտաւ այդ նոր կեամքում:
Վերջին առմբ, որ գրում էինք կետեալ օր-
ութեամբ 10-45 պատմութեան եւ մեծա թեան

